

บรรณานุกรม

กรวรรณ ชิวสันต์ และชิตินันดา จินาจันทร์. ความสัมพันธ์ระหว่างล้านนา - ล้านช้าง :

การศึกษาเปรียบเทียบประเพณี 12 เดือน. เชียงใหม่ : สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2546.

จุลสัน ทันอินทร์อาจ. (2534). การอพยพย้ายถิ่น : ศึกษากรณีบ้านภูพานทอง ตำบลสร้างค้อ อำเภอกุดบาก จังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.

จรรยารัตน์ รัตนกร. (2535). โลกทัศน์ของชาวอีสานศึกษาจากวรรณกรรมคำสอน. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.

เฉลิมพล ชรรวมศา. (2533). วัฒนธรรมไทยแถบบ้านบะหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยวิโรฒ มหาสารคาม.

เฉลิมศักดิ์ พิภูลศรี. ดนตรีลาวเดิมหลังการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองตั้งแต่ปีคริสต์ศักราช 1975. ขอนแก่น: สถาบันวิจัยพหุลักษณะสังคมแม่ข่าย มหาวิทยลัยขอนแก่น, 2550

ดารารัตน์ เมตตาริกานนท์. ชุดประวัติศาสตร์สำหรับประชาชน ประวัติศาสตร์ลาวหลายมิติ. กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ. 2548.

บุญช่วย ศรีสวัสดิ์. ราชอาณาจักรลาว. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สยาม, 2547

ประทีป นกปี. ดนตรีเผ่าลีซอ พิชญ์โลก : คณะมนุษยศาสตร์, 2543

ธีรพันธ์ เหลืองทองคำ. รายงานวิจัยวัฒนธรรมด้านภาษาของชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย กรุงเทพฯ : คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2001.

ไพไซ สุนนะลาด. ดนตรีกับวิถีชีวิตของชาวไทยพวนที่แขวงเชียงขวางแห่งประเทศไทย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาไทยศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2558.

ทินกร อัดไพบูลย์. (2549). การศึกษาเปรียบเทียบการลำตั้งหว่ายในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวกับการลำตั้งหว่ายของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. อุบลราชธานี: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

_____. (2548). ดนตรีพื้นบ้าน อีสาน-ลาว-กัมพูชา แคนและเครื่องดนตรีอื่น ๆ . อุบลราชธานี: ขงสวัสดิ์อินเตอร์กรุ๊ป.

พงษ์ศักดิ์ เถินมงคล. (2539). การฟ้อนที่สืบเนื่องมาจากพิธีกรรมที่ปรากฏในภาคอีสาน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ข. ภาษาลาว

กิ่งเดือน เนคตะวัน. แคนและเสียงแคน. เวียงจันทน์: โรงพิมพ์หนุ่มลาว, 2002.

คณะกัมมทานแห่งชาติ. มละคอันล้ำค่าของหลวงพระบาง. เวียงจันทน์ : คณะกัมมทานแห่งชาติ, 2000

คำสุข ไชยชนะ. คู่มือเรียนแคนลาวชั้นกลาง. เวียงจันทน์: โรงเรียนศิลปดนตรีแห่งชาติ
ส. ป.ล. ลาว. 1988.

เน่ง ไชหว่าง. ดนตรีพื้นเมืองเผ่าม้ง. เวียงจันทน์ : โรงพิมพ์ศึกษา, 2003.

บุญทวี จำปาทอง (2007) “กองประชุมว่าด้วยการสร้างครอบครัวและวัฒนธรรม”.

วัฒนธรรม 3(19), 6-7

พรรคประชาชนปฏิวัติลาว. เอกสารกองประชุมใหญ่ครั้งที่ 7. เวียงจันทน์ :
โรงพิมพ์แห่งรัฐ, 2001.

พรรคประชาชนปฏิวัติลาว. เอกสารกองประชุมใหญ่ครั้งที่ 8. เวียงจันทน์ :
โรงพิมพ์แห่งรัฐ, 2001.

พระมหาพิมโพ เตชะทัมโม และคณะ. วัชนะทัมโบราณลาว. เวียงจัน : คณะกัมมทานแนว
ลาว ส้างชาติและวัชนะทัมเมืองไซเสดถา ศูนย์กานค้นคว้าวัดโพนพะเนา, 1995.

สำนักข้อมูลดนตรีลาวพื้นเมือง. เอกสารแนะนำสำนักข้อมูลดนตรีพื้นเมืองลาว (แผ่นพับ).
เวียงจันทน์ : หอสมุดแห่งชาติ กระทรวงแถลงข่าวและวัฒนธรรม, 2003.

อนุลัก มะลาวง. (2007, กุมภาพันธ์). “จะพัฒนาศิลปินลาวแนวใด”. อับเดค. 6 (2), 28-29.

ค. ภาษาอังกฤษ

Saiuwan, Somjit. **Lao Traditional Music and Dance**. Bangkok Mahidol University.

Saiuwan, Somjit. **History of the School of Music and Dance**. Vientien: School of
Music and Dance , 1997